

IZDATKI ZA HRANO, PIJAČO, HOTELSKO NASTANITEV Z VIDIKA ODBITKA DDV Pojasnilo DURS, št. 4230-215743/2012-2, 20. 6. 2012

Prejeli smo vprašanje glede pravice do odbitka DDV za hrano, pijačo ter hotelsko nastanitev. V zvezi s tem pojasnujemo:

Kadar davčni zavezanec slušateljem oziroma naročniku zraven osnovne storitve izobraževanja opravi tudi dobavo hrane, pijače oziroma nastanitve, ima pravico do odbitka DDV pri nabavi te hrane, pijače in nastanitve.

Obseg pravice do odbitka DDV je urejen v 63. členu Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 13/11 – UPB3, 18/11, 78/11 in 38/12). Tako ima davčni zavezanec pravico, da od DDV, ki ga je dolžan plačati, odbije DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal pri nabavah blaga oziroma storitev, če je to blago oziroma storitve uporabil oziroma jih bo uporabil za namene svojih obdavčenih transakcij in nekaterih oproščenih transakcij.

Izjema od splošnega pravila, da se lahko odbije DDV, plačan v zvezi z nakupom blaga in storitev, ki se uporabijo za opravljanje obdavčene in določene oproščene dejavnosti, je določena v 66. členu ZDDV-1. Na podlagi te določbe davčni zavezanec ne sme odbiti DDV, med drugim od stroškov reprezentance (pri čemer se kot stroški reprezentance štejejo zgolj stroški pogostitve in zabave ob poslovnih in družabnih stikih) in stroškov prehrane (vključno s pijačo) ter stroškov nastanitve, razen stroškov, ki so davčnemu zavezancu nastali pri teh dobavah v okviru opravljanja njegove dejavnosti.

Vprašanje se nanaša na primer, ko davčni zavezanec, ki je ponudnik storitev izobraževanja organizira seminar in v okviru tega seminarja slušateljem zagotovi hrano in pijačo, tujim gostom pa tudi hotelsko nastanitev. Zavezanec stroškov hrane, pijače in nastanitve na računu ne zaračuna posebej, saj šteje, da je opravil enovito dobavo. V drugem primeru organizator izobraževanja vse stroške, ki jih ima s celotno organizacijo določenega projekta, med njimi so tudi hrana, pijača in nastanitev, zaračuna naprej svojemu naročniku in ne posameznim slušateljem.

Iz določbe c) točke 66. člena ZDDV-1 izhaja, da lahko davčni zavezanec odbije DDV od tistih stroškov prehrane, pijače in nastanitve, ki so davčnemu zavezancu nastali pri teh dobavah v okviru opravljanja njegove dejavnosti. Davčni zavezanec ima pravico do odbitka DDV od hrane, pijače in nastanitve v primeru, če ti stroški nastanejo pri njegovi dobavi hrane, pijače in nastanitve. Za odbitek DDV ni dovolj, da se strošek hrane, pijače in nastanitve vključi v kalkulacijo cene neke dobave blaga ali storitev, temveč mora biti opravljena dobava hrane, pijače ali nastanitve. Davčni zavezanec si tako sme odbiti DDV, če prehrano, pijačo ali nastanitev zaračuna v okviru svojih storitev, kot na primer gostinskih, hotelskih storitev.

Glede na to, da davčni zavezanec v obeh opisanih primerih slušateljem oziroma naročniku zraven osnovne storitve opravi tudi dobavo hrane, pijače oziroma nastanitve, ima pravico do odbitka DDV pri nabavi te hrane, pijače in nastanitve.